

Han satte sig inde i stuen ved det lave chatol og skrev et brev, som han lagde i en kuvert, der blev forsynet med udskrift med pæne, sirlige bogstaver. Han slog postnummeret efter i telefonbogen og føjede det til, inden han vejede brevet på sin lille brevvægt og frankerede det.

Så iførte han sig frakke og hat, forlod lejligheden – efter rutinemæssigt at have konstateret, at han havde sine nøgler i lommen – og gik ned til postkassen.

»Tømmes næste gang kl. 23.00« stod der.

Andersen så på sit ur – klokken var halv otte.

På vej tilbage overvejede han for anden gang på denne usædvanlige dag, om han skulle tage et glas portvin på »Sølyst«, men forkastede atter ideen og gik i stedet hjem i seng.

Tre en halv time senere faldt brevet sammen med en snes andre ud af postkassen og ned i en lærredssæk med påstemplet krone, og en uniformeret motorcyklist fra postvæsenet kylede sækken op i sidevognen, inden han kørte videre på sit larmende befordringsmiddel.

Samtidig aflåste tjeneren på »Sølyst« beværtningen, som havde været sløjt besøgt hele aftenen.